

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010677
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6419010677.5

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného U. X., za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 27. októbra 2021, o odvolaní obžalovaného U. X. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 05.05.2021, sp. zn. 4T/103/2019, takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. X. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Žiar nad Hronom uznal obžalovaného U. X. rozsudkom zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. XT/XXX/XXXX vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, X písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že spoločne s doposiaľ presne neustálenou osobou dňa XX.XX.XXXX v čase od XX.XX hod. prišli k záložni patriacej spoločnosti U., s.r.o., nachádzajúcej sa na Ul. A. Y. č. XXX v K. nad B., na bližšie nezistenom osobnom motorovom vozidle zn. R. Q3 alebo Q5 bledej farby, s ktorou následne pristúpili k bočnému služobnému vchodu záložne, zamaskovaní v tmavom oblečení so šiltovkou a kapucňou cez hlavu, ozbrojení dlhou sekerou a samopalom vz. XX so sklopnou pažbou nezisteného výrobného čísla, následne nezisteným predmetom vypáčili vchodové bezpečnostné dvere, kadiaľ sa dostali do priestorov záložne slúžiacich pre zamestnancov, pričom obv. U. X. vyzbrojený sekerou opakovane dával druhej doposiaľ neustálenej osobe vyzbrojenej samopalom, povel slovom „pome!“, pričom obaja striedavo kričali na tam prítomnú predavačku G. P., „na zem!“, „zalez!“, ktorá predavačka z predajne vybehla von, následne z predajného preskleného pultu odcudzili rôzne šperky zo žltého a bieleho kovu, z dreveného šuplíka pod predajným pultom ako aj z kovovej otvorenej skrine odcudzili finančnú hotovosť v celkovej výške XXX,- W. v papierových bankovkách rôznej nominálnej hodnoty, ďalej rôzne šperky zo žltého a bieleho kovu, viacero kľúčov od vchodových dverí iných prevádzok a tieto veci nahádzali do nimi prineseného čierneho plastového boxu a z miesta ušli na neznáme miesto, čím spoločnosti U., s.r.o., so sídlom J. X. č. XXX, B. nad B., C.: XXXXXXXXX, zastúpenej L. P., spôsobili škodu odcudzením šperkov zo žltého a bieleho kovu vo výške XX.XXX,- W. a finančnej hotovosti vo výške XXX,- W..

Za to okresný súd obžalovanému U. X. uložil podľa § 188 ods. X Tr. zák. v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. X Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere X rokov a X mesiacov. P. § 48 ods. X písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

P. § 287 ods. X Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému U., s.r.o., so sídlom J. X. č. XXX, B. nad B., C.: XXXXXXXXX, škodu vo výške XX.XXX,- W..

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný U. X., a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa XX.XX.XXXX s tým, že toto smeruje proti výrokom o vine a treste. Takto podané odvolanie písomne zdôvodnil

prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa XX.XX.XXXX, doručeným krajskému súdu dňa 07.07.2021. V písomných dôvodoch namietal, že okresný súd nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu a nesprávne vec právne posúdil, pričom absolútne nezohľadnil jeho argumenty a na tieto nijakým spôsobom v odôvodnení nereagoval, na základe čoho možno považovať rozhodnutie za neodôvodnené a arbitrárne. Okresný súd ignoroval takmer všetky pokyny zo strany krajského súdu, nijakým spôsobom sa s nimi nevysporiadal, tieto v rozhodnutí nereflektoval. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že je zo spáchania činu usvedčovaný svedkami E. M., U. Z., čiastočne i svedkyne G. P. a tiež závermi znaleckých posudkov znalcov doc. E. E. V., P. a C. Bc. L. X., čo je však vo vzťahu k výpovediam E. M. a U. G. v priamom rozpore s usmernením krajského súdu, keď tento uviedol, že je povinnosťou súdu vykonať dôslednú previerku hodnovernosti, a teda kvality takto podaných svedectiev, ktorej prípadné zanedbanie by mohlo signalizovať porušenie garancií spravodlivého procesu.

X. svedkov E. M. a U. Z. neboli okresným súdom nijakým spôsobom verifikované a vierohodnosť ich výpovedí okresný súd nijakým spôsobom neanalyzoval, ani vo vzťahu k ich motivácii vypovedať pre získanie výhody v inom trestnom konaní. O., jediné čo okresný súd analyzoval, bolo spochybňovanie vierohodnosti svedkov obhajoby, ktorí uvádzali konkrétne dôvody, pre ktoré by svedkovia M. a Z. nemali byť považovaní za vierohodných, resp., prečo by osoba U. Z. mala mať dôvod vypovedať v jeho neprospech. Z. dôvody vyvracal vlastnými domnienkami bez toho, aby podrobil previerke výpovede práve osoby M. a Z. X. týchto dvoch svedkov vo svojom rozhodnutí akceptoval v celom rozsahu bez akejkoľvek previerky ich hodnovernosti, a to aj napriek skutočnosti, že svedok Z. v minulosti sám uviedol, že sa s ním nedopúšťal trestnej činnosti. Z. tiež potvrdil, že za to, že v tejto veci vypovedal, mu bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, čo rovnako ovplyvňuje jeho vierohodnosť, pričom ani jednu z námietok voči vierohodnosti týchto svedkov okresný súd nezohľadnil.

Vo vzťahu k svedkyňi G. P. nie je zrejmé, na základe čoho by ho táto mala usvedčovať, keď v rámci jej výpovede na otázku obhajcu: "P. si myslíte, že muž č. 1, ktorého ste videli, mal na sebe veľa vrstiev oblečenia na sebe a teda nebol s nadváhou?", odpovedala: "P., lebo keď je tlstý človek a má na sebe mikinu, je vidno, že je tlstý, teda má ju obťahnutú, nemá ju takú voľnejšiu. Jej to pripadalo, ako keby mal na sebe oblečené viaceré vrstvy, aby vyzeral ako tlstý." V tomto smere poukázal na fotografie jeho osoby v znaleckom posudku, kde je vyobrazený s výraznou nadváhou, kedy jeho hmotnosť (pri jeho výške) v čase spáchania skutku bola cez XXX kg. Vzhľadom na jeho v tom čase výraznú nadváhu, vytvoril zdanie, aby vyzeral ako tlstý, nemá žiadnu logiku, skôr naopak. Svedkyňa podľa siluety neopoznala osobu s tým, že po otázke obhajcu s porovnaním k jeho osobe ohľadom jeho váhy, táto uviedla, že tento je s ním porovnateľný, pričom rozdiel váhy medzi obhajcom a ním je minimálne 25 kg, ide o postavy výrazne odlišné. Podľa popisu následne u svedkyňi vznikli pochybnosti o tom, či výška postavy páchatela zodpovedá jeho výške postavy. Je zrejmé, že výpoveď svedkyne nepreukazuje jeho vinu, práve naopak, túto vyvracia. Spôsob opoznávanie jeho osoby priamo na pojednávaní svedkyňou považuje za nezákonný, nakoľko v pojednávacej miestnosti neboli splnené podmienky na opoznávanie tak, ako ho upravuje Trestný poriadok.

Obžalovaný ďalej uviedol, že krajský súd vo svojom rozhodnutí tiež poukazoval na potrebu vysporiadania sa s námietkami obhajoby, ohľadom neexistencie násillia alebo hrozby násillím. Je vylúčené, že konaním U. X a/alebo U. č. X boli naplnené všetky znaky trestného činu tak, ako sú uvedené v obžalobe, nakoľko nebolo proti inému použité násillie, ani hrozba bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. D. súd sa vo svojom rozhodnutí k týmto skutočnostiam nijakým spôsobom nevyjadril, absolútne sa nevysporiadal s rozhodujúcimi skutočnostami, okolnosťami svedčiacimi v jeho prospech, ale z vykonaných dôkazov vybral účelovo len časti výpovedí a dôkazov, ktoré by mohli naznačovať jeho vinu.

Krajský súd sa stotožnil s jeho námietkou ohľadom identifikácie jeho hlasu prostredníctvom svedka M. a nariadil prvostupňovému súdu vykonať znalecké dokazovanie. Považuje však za absurdné, aby potom, ako znalkyňa uviedla, že materiál je nespracovateľný za účelom individuálnej identifikácie, okresný súd opätovne toto považoval za dôkaz svedčiaci proti nemu, a to tak, že nevyvrátil možnosť svedeckej identifikácie, ktorú však považuje za nepreskúmateľnú a neoveriteľnú. Je potrebné prihliadať i na tendenčný postoj svedka M., ktorý doslova uviedol, že by ho opoznal i keby dal na seba vrece, čím jednoznačne demonštroval svoj postoj ho opoznať za každých okolností, a to i vtedy, keby ho vôbec nevidel. Je pritom pochybné, ako ho mohol bez akýchkoľvek výhrad či pripomienok opoznať v roku XXXX, keď ho osobne ani na fotke nevidel od roku XXXX. Tento nemohol vedieť, či sa nezmenil. L. postava nevykazuje žiadne anomálie, alebo výrazné prvky, pre ktoré by bolo možné jeho spoznať.

Je veľmi pochybné, aby svedok vedel identifikovať jeho hlas (na základe jedného slova) po viac ako X rokoch, pričom takáto zhoda nebola preukázaná žiadnym z iných dôkazov v zmysle ustanovení § 119 a nasl. Tr. por. Na obrazovo-zvukovom zázname je vidno dvoch páchatelov, ktorí sú zamaskovaní

a títo produkujú minimum zvukových prejavov. Opakovane spochybňuje zákonnosť "opoznania" jeho osoby svedkom M. spôsobom, ako bol vykonaný, nakoľko tento postup nebol vykonaný v súlade s ustanoveniami § 119 a nasl. Tr. por. Tvrdenia, že s M. ho mal zoznámiť svedok H., svedok H. nepotvrdil, resp. vyvrátil, čo rovnako spochybňuje dôveryhodnosť tvrdení tohto svedka. Z. ako svedok na mieste činu nebol a teda jeho tvrdenie, že on mal byť tzv. mužom č. X sú tendenčné a účelové, vedené snahou zlepšiť sebe svoje procesné postavenie ako tzv. kajúcnika, resp. vyhnúť sa stíhaniu za závažný trestný čin spáchaný v F. Z., čo jeho obhajoba preukázala výsluchom svedka M. v inej trestnej veci pri usvedčovaní páchateľov za rovnakých okolností. D. súd žiadnym spôsobom nereflektoval na vyjadrenia svedka H., ktorý poprel tvrdenia svedka M. o tom, že ho zoznámil so svedkom M. a ani to, že by boli v kamarátskom vzťahu. Nevyposporiadal sa ani s tvrdením svedka, že výraz "pome, pome" používa podľa jeho názoru tenistka Y. N.. K. spôsobom sa nevysporiadal ani s argumentáciou a listinami obhajoby, ktorá predložila rôzne výstupy z internetu, z ktorých vyplýva, že nie je jedinou osobou na území SR, ktorá by mala tento výraz používať, resp. sa jedná o široko používaný pojem, ktorý teda nie je spôsobilý jeho nejako individuálne identifikovať. D. bez akéhokoľvek odôvodnenia, resp. právnej úvahy, že svedkovia H. a X. popreli páchanie trestnej činnosti ním resp. s ním. Je pritom vysoko pravdepodobné, že pokiaľ svedok M. klamal o blízkom vzťahu s ním, kedy ani nemal vedomosť, že je ľavák, tak rovnako klamal i o iných skutočnostiach. P. orgány činné v trestnom konaní umožnili vzhľadnú obrazovo-zvukové záznamy svedkovi M. za účelom vyjadrenia sa, či je na danom zázname z miesta činu, považuje za nepreskúmateľné, prečo takéto právo, resp. postup bol upretý svedkom H. a X.. Z. postupom boli rovnako porušené jeho práva na obhajobu a zásada rovnosti zbraní v trestnom konaní.

Čo sa týka výpovede znalca, z tejto vyplýva, že neexistuje žiadny konkrétny znak, na základe ktorého by mohol byť páchateľ individuálne posúdený, teda nejaký ďalší parameter, ako napr. znaky, tetovania, jazvy alebo znamienka. K. navyše vo svojom výsluchu označil mieru jeho identifikácie len na XX % pravdepodobnosti, čo nemožno považovať za spoľahlivú identifikáciu pri absencii akýchkoľvek iných dôkazov. K. teda s určitou nevedel potvrdiť, že na videozázname je práve on, pričom v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ je potrebné túto pochybnosť vykladať v jeho prospech. K. pri vypracovaní znaleckého posudku nedodrжал metodické pokyny metódy antropometrie, ktorú mal pri vypracovaní posudku použiť. V rámci vstupných údajov nebola k dispozícii kvalitná fotodokumentácia jeho osoby, čo mohlo mať vplyv na jeho závery, keď rozlíšenia na videozázname a fotografiách sa výrazne líšia. P. vypracovaní posudku neboli zohľadnené vrstvy oblečenia, resp. voľný odev osôb, čo taktiež mohol mať vplyv na jeho závery. Vo vzťahu ku obrazovo-zvukovým záznamom zo dňa XX.XX.XXXX poukázal na to, že je všeobecne známa skutočnosť, že on je ľavák. V tomto konaní je on označený ako "muž č. X". V tejto súvislosti na videu č. X (záber do prevádzky) je vidno ako muž č. X otvára dvere pravou rukou (čas: XX:XX:XX), následne otvára (opakovane) skrinku (v priestore z verejnej časti prevádzky) pravou rukou (čas: XX:XX:XX), následne tú istú skrinku (v priestore z vnútornej strany prevádzky) síce chytí ľavou rukou, ale preto, lebo je bližšie k ľavej ruke, pričom si ale výrazne a opakovane pomáha pravou rukou (čas: XX:XX:XX) resp. platá so šperkami vyberá a nesie obidvoma rukami (čas: XX:XX:XX-XX:XX:XX), záves odhŕňa pravou rukou (čas: XX:XX:XX), otvára šuflík pod stolom pravou rukou (čas: XX:XX:XX) a niečo odnáša v pravej ruke (čas: XX:XX:XX). Na videu č. X muž č. X (čas: XX:XX:XX) odhŕňa záves ľavou rukou, avšak zrejme z dôvodu, že smeruje doprava ku mužovi č. 2, následne ten istý záves odhŕňa pravou rukou (čas: XX:XX:XX), berie tašku, ktorú má po ľavej strane ľavou rukou (čas: XX:XX:XX), otvára dvere, ktoré má po ľavej strane pri ľavej ruke ľavou rukou a v pravej ruke má nejaký predmet (nakoľko v čase: XX:XX:XX hádže do krabice niečo z pravej ruky, čo môže byť vec, ktorú vzal zo šuflíka pod stolom vo vedľajšej miestnosti v čase: XX:XX:XX). Z týchto dvoch videí je zrejmé, že muž č. 1, ktorý má byť údajne on, používa v podstatnom rozsahu pri možnosti výberu činnosti rukami svoju pravú ruku, alebo aspoň ľavej ruke pomáha podstatným spôsobom pravá ruka. Z. samotná skutočnosť rovnako spochybňuje podozrenie, že sa mal skutku dopustiť práve on, resp. vyšetrovateľ sa touto skutočnosťou vôbec nezaoberal, hoci sa jedná o podstatnú skutočnosť svedčiacu v jeho prospech.

U. má za to, že jeho pachové stopy neboli odobraté zákonne, resp. boli odobraté na Okresnom súde Zvolen, v miestnosti a na stoličke, kde sa pri probačnom a mediačnom úradníkovi nachádzajú osoby odsúdené z trestnej činnosti alebo ktorým bola väzba nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka. Rovnako odobratie pachových stôp v ústave na výkon väzby a trestu odňatia slobody nie je zákonné, pretože sa jedná o prostredie, v ktorom sa nachádzajú osoby odsúdené za páchanie trestnej činnosti. Vzhľadom na danú dôkaznú situáciu neexistuje žiadny priamy dôkaz, ani skupina nepriamych dôkazov, ktoré tvoria logickú a ničím nenarušovanú a na seba nadväzujúcu štruktúru, ktoré by preukazovali jeho vinu (okrem spochybnenej výpovede svedka M.), a teda jeho trestné stíhanie je nedôvodné, keď v konaní nebolo preukázané, že by sa dopustil akéhokoľvek protiprávneho konania. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie R XX/XXXX-X.

Z uvedeného je zrejmé, že v rámci zistenia skutkového stavu tu boli nielen vážne pochybnosti, ale prevažná väčšina konania, ktorá sa mu kládla za vinu, bola dôkazmi vyvrátená. D. rozsudok je pritom založený len na výpovediach dvoch kajúcnikov - M. a Z., ktorých vierohodnosť bola výrazne spochybnená pre ich motiváciu vypovedať pre iné trestné konania a ktorí neboli priamymi svedkami skutku, ale mali ho opoznať len na videozázname, na ktorom bol maskovaný, na znaleckom posudku z odboru antropológie, ktorý nevie s určitosťou určiť, či sa jedná o neho, na pachovej stope, ktorá nemôže slúžiť ako hlavný dôkaz, výsledky nie je možné overiť exaktnou metódou a pachové vzorky neboli odobraté zákonným spôsobom, na výpovedi svedkyne P., ktorá nevedela páchatel'a identifikovať. O. tomu existovali skutočnosti vyvracajúce jeho vinu, a to, že svoju vinu poprel, pričom uviedol, že mal sledovať hokejový zápas, ktorý bolo v danom čase možné sledovať na webovej stránke „huste.sk“, že skutočnosť, že sa nenachádzal v čase spáchania skutku na mieste činu, potvrdila svedkyňa M., X., svedok H. a X. vyvrátili výpovede svedka M., pričom svedok X. uviedol, že svedok Z. mal konflikt s ním, že on je ľavák, pričom z analýzy obrazovo-zvukového záznamu vyplýva, že „U. č. 1“ vykonáva väčšinou pohyby a úkony pravou rukou.

P. existujú pochybnosti o tom, či skutok spáchal, má za to, že okresný súd s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“ mal rozhodnúť, že bude oslobodený spod obžaloby, a to najmä po zhodnotení všetkých okolností svedčiacich v jeho prospech, ktoré výrazne prevažovali nad okolnosťami v jeho neprospech. D. v ďalšom poukázal na rozhodnutie O. súdu F. z XX.XXXX, sp. zn. X Tz XXX/XX a na zásadu objektívnej pravdy (v súčasnosti zásadu náležitého zistenia skutkového stavu). V danom prípade sa nejednalo o drobné nezrovnalosti vo výpovediach, ale o zásadné zistenia, či sa vôbec nachádzal na mieste činu, pričom išlo o také dôvodné pochybnosti, pre existenciu ktorých ho nemožno spoľahlivo uznať vinným. X. zabezpečené dôkazy sú len nepriameho charakteru, pričom tieto boli významným spôsobom spochybnené.

D. súd v odôvodnení dôkazy hodnotil výlučne v jeho neprospech. Z tohto dôvodu považuje rozsudok za nesprávny nie len pre nedostatočné zistenie skutkového stavu a nerešpektovanie zásady „in dubio pro reo“, ale najmä z dôvodu účelového a nedostatočného odôvodnenia, ktoré zakladá nepreskúmateľnosť rozsudku. U. procesné záruky spravodlivého súdneho konania patrí nepochybne aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. P. na spravodlivý proces spravidla vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky.

Povinnosťou súdu je vyrovnáť sa s argumentami a návrhmi účastníkov súdneho konania, pričom reakciou na ich argumenty dáva najavo, že sa nimi zaoberal a že účastníci boli vypočutí. Táto povinnosť súdu je prejavom skutočnosti, že proces právnej argumentácie sa považuje za dialóg, v ktorom účastníci uvádzajú argumenty na podporu určitého stanoviska a proti tomuto stanovisku, pričom najlepší z argumentov určí výsledok (rozhodnutie vo veci). V tejto súvislosti poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, konkrétne na rozhodnutie vo veci F. proti I., č. XXXXX/XX, z 1. júla XXXX, a Z. proti E., č. XXXX/XX, z XX. februára XXXX, rozhodnutie vo veci X. proti U., č. XXXXX/XX, z XX. mája XXXX, čl. XX ods. X J. F. republiky a čl. X ods. X Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom na nesprávne vyhodnotenie zabezpečených dôkazov, nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, opakované porušenie zásad trestného konania, nerešpektovanie zásady „in dubio pro reo“, ako aj nesprávne zistenie skutkového stavu navrhol, aby ho odvolací súd spod obžaloby oslobodil, resp. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na opätovné prejedanie.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to odpovedí na lustrácie GP SR a STA na obžalovaného U. X. a na svedkov E. M. a U. Z., aktuálneho odpisu registra trestov na obžalovaného, odpisov registra trestov na svedkov E. M. a U. Z., oznámenia MV SR, P. P. zboru, národná kriminálna agentúra, odbor F., V. V. zo dňa XX.XX.XXXX, oznámenia MV SR, P., národná kriminálna agentúra, V. zo dňa XX.XX.XXXX a správy MV SR P. O. V. zo dňa XX.XX.XXXX.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného L. P. P. uviedol, že sa stotožňuje s písomne podaným odvolaním. Má za to, že ani jedna z oboznámených listín nevyvrátila, že svedok M. nebol vo veciach ani stíhaný, ani odsúdený. P. na úvahu súdu posúdenie hodnovernosti výpovede tohto svedka. O. obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, resp. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

D. obžalovaného U.. B. F. zotrval na dôvodoch podaného písomného odôvodnenia odvolania. Y. do pozornosti zväžiť experimentálny postup súdu v súvislosti s realizáciou vykonávania jednotlivých dôkazov na hlavnom pojednávaní. G. oboznámené na verejnom zasadnutí len potvrdzujú postoj obhajoby k napadnutému rozsudku. L. sa o osoby z kriminálneho prostredia a ich výpovede sú účelové. F. Z. sa z ničoho nič objavil ako svedok na hlavnom pojednávaní. Y. do pozornosti tiež spôsob opoznávanie svedkov z obrazovo-zvukového záznamu. Čo sa týka pracovného postupu antropológa,

teda v iných konaniach, má vedomosť, že v ďalších konaniach sa už upustilo od takéhoto spôsobu dokazovania, keďže pravdepodobnosť opoznania znalcom v prejednávanej veci bola na XX %. P., že sa tento postup týka konkrétneho znalca v prejednávanej veci. O. preto v súlade s písomne podaným odvolaním, obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, eventuálne vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, s poukazom aj na prezentované v písomne odôvodnenom odvolaní, porušenie zásady rovnosti zbraní.

O. tomu krajský prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a správny, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na ust. § 319 Tr. por.

Obžalovaný sa pripojil k návrhom svojich obhajcov a nakoľko je nevinný, navrhol, aby ho krajský súd spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by toto odôvodňovalo podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného U. X. nebolo podané dôvodne.

Uvedená trestná vec už bola predmetom odvolacieho konania, keď predchádzajúci napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. XT/XXX/XXXX bol uznesením krajského súdu zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. XTo/XXX/XXXX zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Po opätovnom predložení veci na rozhodnutie o podanom odvolaní, krajský súd opätovne preskúmal predmetnú trestnú vec a dospel k záveru, že súd prvého stupňa, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o vine obžalovaného U. X. v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, doplneného v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., posudzovanému prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. X., ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného zo spáchania skutku, za ktorý bol trestne stíhaný a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku uznal za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom predovšetkým na str. 15 až 21, s ktorým sa stotožnil. Súčasne však považoval za potrebné reagovať na odvolacie námietky obžalovaného, ktoré ale nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o jeho vine.

Na začiatku krajský súd poznamenáva, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že sa obžalovaný U. X. spolu s doposiaľ presne neustálenou osobou, spôsobom uvedeným v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu dopustil takého konania, ako mu bolo kladené za vinu, ktorým zároveň z hľadiska právneho posúdenia spoločným konaním proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spôsobil týmto činom väčšiu škodu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, pričom celkový priebeh a popis skutku, ktorým boli naplnené všetky zákonné znaky vyššie uvedeného zločinu, vrátane jednotlivých okolností a udalostí, ktoré mu predchádzali a ktoré po ňom nasledovali, okresný súd správne zistil a ustálil.

D. súd zobral na zreteľ, že v danom prípade nepochybne existovali dve skupiny dôkazov, a to v prospech obžalovaného U. X., ale aj v jeho neprospech. D. v štádiu prípravného konania opakovane využil svoje zákonné právo odoprieť vypovedať a na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel. L. obhajoba spočívala v tom, že v inkriminovaný čas bol doma v byte v V. V. s maloletou dcérou, pozeral finálový zápas play-off medzi V. V. a O., ktorý bol vysielaný v čase medzi piatou asi do ôsmej. V predmetnej záložni v K. nad B. nikdy nebol. V tomto období začiatkom roku XXXX do K. nad B. ani nechodieval. O., kto čin spáchal. Obžalovaný neskôr odmietol vypovedať k skutočnostiam spôsobu sledovania tohto zápasu.

Výpoveď obžalovaného, že sa mal nachádzať doma potvrdzovali v rozhodujúcich častiach svedkyne U. M. - priateľka obžalovaného a matka jeho dcéry a W. X. - kamarátka obžalovaného a svedkyne U. M.. P. ide o rozpory vo výpovediach medzi obžalovaným a svedkyňou U. M. na hlavnom pojednávaní týkajúce sa ich odchodu na návštevu ku krstným rodičom, súd prvého stupňa na ne správne poukázal na str. XX a XX odôvodnenia rozsudku a ich opakovanie zo strany odvolacieho súdu by bolo nadbytočné. P. krajského súdu neušiel ani rozpor vo výpovedi obžalovaného a svedkyne W. X., keď podľa obžalovaného sa táto u nich chvíľu pohrala s ich dcérou a potom išla za jeho priateľkou. P. svedkyne X. bola v ich domácnosti takú hodinu, U. M. vtedy nebola doma. F. neuviedla, že by potom ešte išla za svedkyňou M. a toto nepotvrdila ani samotná svedkyňa M.. P. zistenia okresného súdu po doplnení dokazovania na hlavnom pojednávaní (prečítaním listinných dôkazov na č. I. XXXX - XXXX a výsluchom svedka U.. Z. U.) nebol hokejový zápas HC V. V. - HK O. dňa XX.XX.XXXX vysielaný v televízii E., ale tento bol verejne live streamovaný na internete cez portál www.huste.tv <<http://www.huste.tv>>. O. o zápas play off, ale o stretnutie v základnej časti súťaže. Z. bol vysielaný od cca XX.XX hod. K. zo zápasu sa ukladal v archíve portálu huste.tv a bolo si ho teda možné pozrieť kedykoľvek neskôr. P. súd v tejto súvislosti v odôvodnení napadnutého rozsudku správne poukázal na skutočnosť, že obžalovaný ani svedkyne M. a X. vo svojich výpovediach vôbec neuvádzali, že by zápas sledovali cez internet, keď podľa svedkyne M. hokejové zápasy zvykli sledovať na F., tieto chodili pozeráť aj ku krstnému, kde vlastne išli aj toho dňa. D. súd potom považoval ich výpovede za značne nevierohodné, keďže prakticky potvrdzovali zjavne vykonštruovanú obranu obžalovaného o tom, že v čase činu pozeral hokejový zápas, keď vôbec nespomínali, že zápas bol vysielaný cez internet ako live stream. E. súd potom nemohol vyhodnotiť ako relevantný dôkaz ich vyjadrenia, že na kamerovom zázname s určitosťou nie je obžalovaný X..

F. U. H., P. X. a U. X., kamaráti obžalovaného a ani svedkyňa R. X., matka obžalovaného, sa ku samotnému skutku nevedeli vyjadriť. K. svedkovia H., X. a U. X. popreli, že by s obžalovaným páchali protiprávnu činnosť, lúpežné prepadnutia a tiež, že by mali vôbec vedomosť, že by sa obžalovaný niekedy dopúšťal nejakej protiprávnej činnosti. P. svedok H. poprel, že by zoznámil obžalovaného so svedkom M., keď tento ako osoba trestne stíhaná s obžalovaným v inom konaní, v ktorej veci vypovedá proti nim aj svedok M., ktorému bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, mal dôvod vypovedať v prospech obžalovaného, keďže nechcel, aby za skutok niesol trestnú zodpovednosť.

F. M., X., ako aj U. X. sa tiež vyjadrovali aj k osobe svedka U. Z. a jeho vzťahu k osobe obžalovaného, kedy každý z týchto svedkov uvádzal iné dôvody údajného dlhoročného konfliktu medzi obžalovaným a svedkom Z.. P. svedkyne M. k tomuto konfliktu došlo už v roku XXXX, vzťahy tam boli veľmi narušené. R. už správne konštatoval okresný súd, je nelogické prečo by svedok Z. z pomsty či nenávisťi usvedčoval obžalovaného až v teraz súdnej veci, keď nepochybne mal takú príležitosť už v období, kedy mali podľa svedkov konflikty medzi obžalovaným a svedkom Z. vzniknúť, a napriek tomu ani v konaní vedenom proti obžalovanému v M., v ktorej bol tento spod obžaloby oslobodený a tiež v O., kde bol svedok Z. obvinený, tento nevypovedal proti obžalovanému, pričom podľa vlastného tvrdenia svedka Z. dôvodom bola jeho snaha pomôcť obžalovanému, lebo boli kamaráti.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného k otázke používania pravej či ľavej ruky osobou páchatel'a, označovaného na obrazovo-zvukovom zázname z bezpečnostnej kamery miesta činu ako muž č. 1, krajský súd sa stotožnil s argumentáciou okresného súdu, že na základe tohto záznamu nie je možné urobiť relevantný záver o tom, či táto osoba je pravák, ľavák alebo dokáže rovnako obratne používať obidve ruky. Aj podľa opisu záznamu obhajobou, tento muž používal pri jednotlivých úkonoch nielen svoju pravú ruku, ale aj ruku ľavú, či dokonca obidve súčasne. Tvrdenie, že zo záznamu má nepochybným spôsobom vyplývať, že páchatel' je pravák, pretože vykonáva väčšinou pohyby a úkony pravou rukou správne považoval súd prvého stupňa za vykonštruované. V tejto súvislosti krajský súd tiež poznamenáva, že aj napriek skutočnosti, že z kamerového záznamu z miesta činu je teda zrejmé, že páchatel' (muž č. 1) používal pravú aj ľavú ruku, či obidve ruky súčasne, svedkyňa R. X., matka obžalovaného po prehraní jej tohto záznamu na hlavnom pojednávaní uviedla, že na zázname nie je obžalovaný, čo vedela len kvôli tomu, že dotýčny na zázname robí všetko pravou rukou. Zároveň odvolací súd tiež zdôrazňuje, že aj napriek dlhoročnému kamarátstvu svedok U. H. nevedel s istotou uviesť, či je obžalovaný ľavák alebo pravák, zdá sa mu, že píše asi ľavou rukou, ale nevie to isto. R. svedok U. X. sa nevedel vyjadriť, či je obžalovaný pravák alebo ľavák.

Z. dôkazy však ani vo svojom súhrne, berúc do úvahy ich celkovú dôkaznú hodnotu, nepostačujú na to, aby zbavili obžalovaného trestnej zodpovednosti za uvedený zločin.

D. totiž zo spáchania skutku tak, ako bol ustálený, usvedčuje súhrn vykonaných nepriamych dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, berúc do úvahy ich celkovú dôkaznú silu a hodnotu, ktoré na seba nadväzujú a dopĺňajú sa a vytvárajú ucelenú a logickú reťaz dôkazov jednoznačne preukazujúcich, že práve on bol tou osobou, ktorá sa ho dopustila spoločne s ďalšou doposiaľ nestotožnenou osobou (osobami). Z. dôkazmi boli v určitej miere výpovede svedkov E. M. vypočutého v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a U. Z. vypočutého na hlavnom pojednávaní, ktorí potvrdili, že sa aj s obžalovaným, ktorého označili za riadiacu osobu a s ďalšími osobami dopúšťali obdobnej trestnej činnosti, a to lúpeží, vlámaní do objektov záložní, zmenárni, zlatníctiev a rodinných domov, pričom popísali ich modus operandi, ktorý ako správne konštatoval okresný súd v podstate zodpovedal aj skutkovým okolnostiam lúpeže v prejednávanej veci. Títo jednoznačne obžalovaného U. X. opoznali po prehratí obrazovo-zvukového záznamu z miesta činu - zo záložne spoločnosti U., s.r.o., ako jedného z páchatel'ov (označeného ako muž č. X v znaleckom posudku doc. E.. V.), a to svedok M. na základe jeho pohybov, postavy, spôsobu konania, ale aj podľa hlasu a používaných výrazov. F. Z. podľa hlasu. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, keď tento mal výsluchom znalkyne z odboru kriminalistiky, odvetvie kriminalistická fonoskopia U.. R. I. na hlavnom pojednávaní za preukázané, že závery ňou vypracovaného znaleckého posudku za účelom analýzy hlasu osôb páchatel'ov zaznamenaných na obrazovo-zvukovom zázname z miesta činu, žiadnym spôsobom nevylúčili možnosť svedeckej identifikácie - opoznania osoby páchatel'a podľa hlasu zaznamenanom na obrazovo - zvukovom zázname z miesta činu, a to na základe pamäťových stôp opoznávajúcej osoby, keď závery ňou podaného znaleckého posudku potvrdzujú iba technickú nepoužiteľnosť tohto záznamu za účelom individuálnej znaleckej identifikácie. P. znalkyne je variabilita hlasu u dospelaj osoby veľmi malá, môže byť ovplyvnená napr. zdravotnými dôvodmi, ktoré však na strane obžalovaného neboli žiadnym spôsobom preukázané. V tejto súvislosti neobstojí ani obrana obhajoby v súvislosti s používaným výrazom „pome“, ktorý podľa svedka H. používa aj tenistka Y. N..

V reakcii na námietky obžalovaného, že výpovede svedkov „kajúcnikov“ M. a Z. neboli nijakým spôsobom verifikované a vierohodnosť ich výpovedí nijakým spôsobom analyzovaná, ani vo vzťahu k ich motivácii vypovedať pre získanie výhody v inom trestnom konaní, nebolo navyiac ani krajským súdom doplneným dokazovaním preukázané, že by títo svedkovia mali takú motiváciu pri dodržaní zákonného postupu ich oboznámenia s obrazovo-zvukovým záznamom z bezpečnostnej kamery z miesta činu, nepravdivo označiť ako jedného z páchatel'ov prítomných na mieste činu práve obžalovaného, keď podľa zabezpečených a prečítaných listinných dôkazov (správ P. PZ, národná kriminálna agentúra V. V. zo dňa XX.XX.XXXX a V. zo dňa XX.XX.XXXX, odpovedí na lustrácie v F., GP SR a aktuálnych odpisov trestov týchto svedkov) došlo k dočasnému odloženiu vznesenia obvinenia podľa § 205 ods. X Tr. por. len u svedka E. M. ešte dňa XX.XX.XXXX vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. I.: P-XXX/NKA-PZ-BA-XXXX, v ktorej bolo dňa XX.XX.XXXX vyšetrovateľom národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúra V. vznesené obvinenie siedmim osobám, a to U. X., U. H., U. Z., V. U., F. P., K. F. a Y. M. za obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. X písm. c), ods. X písm. a), ods. X písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. e), písm. i) Tr. zák. a iné. V súčasnej dobe je toto konanie vedené pod novou sp. zn. vedenou pod I.:P-XXX/NKA-BAX-XXXX. V predmetnom konaní E. M. naďalej vystupuje v procesnom postavení svedka a doposiaľ mu nebolo vznesené obvinenie, keďže vo veci naďalej prebieha prípravné konanie, ktoré je pred ukončením. D. mu však bude vznesené a následne bude vylúčený na samostatné konanie. Y. XX.XX.XXXX bola vyšetrovateľom expozitúry V., O. P. podľa § 2X ods. 1 Tr. por. per analogiam vylúčená na samostatné konanie trestná vec obv. F. P. a dňa XX.XX.XXXX bol takýto postup uplatnený aj vo vzťahu k obv. U. Z., ktoré boli vylúčené do trestnej veci vedenej pod I.:P-XXX/NKA-PZ-BA-XXXX, pričom táto trestná vec je taktiež ešte v štádiu prípravného konania. X. dokazovaním nebolo ani preukázané, že by títo svedkovia proti obžalovanému vypovedali s cieľom osobnej pomsty tak, ako to už bolo aj vyššie konštatované.

M. súd zároveň zdôrazňuje, že výpovede svedkov M. a Z. sú len jedným z dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného, na ktoré nadväzujú ďalšie vo veci vykonané dôkazy vzájomne sa dopĺňajúce, a to výpovede svedkyne - poškodenej G. P., svedkov U. U., kpt. P. T., výpoveď znalca z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická antropológia a závery jeho znaleckého posudku č. XX/XXXX, výpoveď znalca z odboru veterinárstvo, odvetvie kynológia a závery jeho znaleckého posudku č. XX/XXXX a dodatku k nemu, ako aj jednotlivé listinné dôkazy (najmä zápisnica o obhliadke miesta činu s prílohami vrátane pripojenej fotodokumentácie č.I. XXX-XXX, záznam o vykonanom operatívnom šetrení

na čl. XXX-XXX), pričom v ďalšom poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom na str. XX až XX, ktoré si osvojil.

F. - poškodená G. P. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že páchateľ, ktorého stretla pri vnútorných dverách záložne, bol približne rovnako vysoký ako ona a zdalo sa jej, ako keby mal oblečených viac vrstiev. Z. však nechcela povedať, že bol tenký a strašne naobliekaný, len že sa jej zdalo, že mal viac vrstiev oblečenia na sebe. D. súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou obžalovaného, že na hlavnom pojednávaní išlo o opoznávanie jeho osoby svedkyňou, pokiaľ táto na hlavnom pojednávaní k jeho osobe, keďže bol na ňom osobne prítomný uviedla, že tento je približne vysoký ako ona a zdá sa jej, že bol vtedy objemnejší.

S poukazom na výpoveď svedka U. U., ktorý aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že si v inkriminovanom čase všimol stáť v blízkosti bočného vchodu do záložne motorové vozidlo R., trieda offroad, možno Q3 alebo A bielej farby, pričom videl stáť jednu osobu vonku medzi zadnou časťou auta a bočným vchodom do záložne, okresný súd potom správne konštatoval, že na skutku sa s najväčšou pravdepodobnosťou podieľala aj ďalšia osoba, ktorá šoférovala motorové vozidlo použité pri lúpeži.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam týkajúcich sa jedného z článkov reťaze dôkazov svedčiacich v neprospech obžalovaného, a to výpovede znalca Y. E. E. V., P. z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická antropológia a záverov jeho znaleckého posudku č. XX/XXXX, si krajský súd plne osvojil argumentáciu okresného súdu na str. XX a XX napadnutého rozsudku, preto by bolo nadbytočné ju znovu opakovať.

Prítomnosť pachovej stopy obžalovaného na mieste činu - na podlahe keramickej dlažby pred kovovým trezorom, v časti ktorá nebola prístupná zákazníkom, ako ďalšieho dôkazu z reťazca na seba naväzujúcich a dopĺňajúcich dôkazov usvedčujúcich obžalovaného, svedčí o prítomnosti obžalovaného na mieste spáchaného skutku, hoci tento popieral, že by niekedy na mieste činu bol. Nemožno považovať za opodstatnenú námietku obhajoby o nezákonnom odobratií pachových stôp, keď výpoveďou znalca z odboru veterinárstvo, odvetvie kynológia C. Bc L. X. a závermi ním podaného znaleckého posudku č. XX/XXXX a dodatku k nemu, zaistenie stôp, ich spracovanie a následné porovnávanie bolo vykonané v súlade so zákonom.

V neposlednom rade mal krajský súd vykonaným dokazovaním zároveň za preukázané, že obžalovaný má sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, keď tento už bol dokonca za trestnú činnosť rovnakého charakteru, ako v teraz súdenom prípade v minulosti odsúdený.

K. krajský súd zdôrazňuje, že nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obžalovaným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá jeho predstavám, nemožno považovať za porušenie jeho práva na obhajobu. F. prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď sa zaoberal jeho návrhmi na doplnenie dokazovania.

M. súd po komplexnom zhodnotení dôkaznej situácie dospel k záveru, že súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovaného, ktoré na seba naväzujú a dopĺňajú sa, vyvracia ním produkovanú obhajobu a dostatočne preukazuje, že skutok kladený mu za vinu sa stal, ale aj to, že ho spáchal práve spôsobom ustáleným okresným súdom, ktorý ho súčasne náležite právne kvalifikoval a zároveň vyvracia v dostatočnom rozsahu aj obhajobu obžalovaného podporenú dôkazmi vyznievajúcimi v jeho prospech. X. k tomu neexistoval žiadny relevantný dôvod, aby bola v tomto trestnom konaní aplikovaná zásada v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a preto nemohol byť v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený tak, ako sa toho domáhal. Je zrejmé, že obžalovaný sa chcel zbaviť trestnej zodpovednosti, najmä, ak mu hrozilo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

O. bola aj právna kvalifikácia skutku podľa § 188 ods. 1, ods. X písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., t.j. že spoločným konaním bola zločinom spôsobená väčšia škoda a tento bol spáchaný závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou, pričom aj v tomto smere odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom na str. XX. Objektívna stránka daného zločinu spočíva v použití násillia alebo hrozby násillím ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Pokiaľ ide o subjektívnu stránku daného zločinu možno konštatovať, že obžalovaný ju naplnil z hľadiska zavinenia vo forme tzv. priameho

úmyslu (ust. § 15 písm. a) Tr. zák.), pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. V reakcii na námietky obhajoby krajský súd zdôrazňuje, že v zmysle ust. § 122 ods. 3 Tr. zák. je trestný čin spáchaný so zbraňou, ak páchateľ alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchateľov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe. Pod násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Nie je podmienkou, aby človek napadnutý páchateľom kládol odpor, keď si je vedomý fyzickej prevahy útočníka či útočníkov a z obavy pred použitím násillia odpor radšej vôbec neprejavuje, a tak sa úplne podrobuje vôli páchateľa. Hrozba bezprostredného násillia je spravidla vyjadrená slovne, ale stačí aj konkludentné konanie, ak je z neho a z ostatných okolností zrejmé, že násillie sa uskutoční ihneď, ak sa poškodený nepodrobí vôli páchateľa.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil vyššie uvedený nepodmienečný trest odňatia slobody, vrátane spôsobu jeho výkonu. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnúť, predovšetkým v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., odvolací súd preto poukazuje v podrobnostiach na odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. 21 a 22.

Súd prvého stupňa u obžalovaného správne zistil existenciu jednej priťažujúcej okolnosti, a to, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.) a zároveň nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti. Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol teda v pomere 1:0, pričom prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcej okolnosti (ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.), ktorá však nemala zásadný význam. Správne taktiež konštatoval, že napriek prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi nie je možné aplikovať zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 4, 8 Tr. zák.), keďže bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1-icu (ust. § 38 ods. 5, 8 Tr. zák.), nakoľko bol obžalovanému ukladaný trest za opätovné spáchanie zločinu, berúc do úvahy rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/16/2012 zo dňa 22.10.2014, právoplatný dňa 26.11.2014 za zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/121/1997 zo dňa 27.02.1998 za trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. V konečnom dôsledku predstavovala trestná sadzba pre ukladanie trestu odňatia slobody obžalovanému rozpätie od 9 rokov a 6 mesiacov až do 12 rokov, pričom uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v uvedenej výmere bolo zákonné a odôvodnené, berúc do úvahy všetky pred tým zistené skutočnosti a okolnosti, na ktoré bolo potrebné prihliadnúť. Zároveň odvolací súd konštatuje, že neboli zistené žiadne také okolnosti prípadu alebo pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu, a taktiež ani ďalšie zákonné dôvody uvedené v ust. § 39 Tr. zák., ktoré by umožňovali jeho prípadnú aplikáciu.

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože tento nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v danej výmere, ako aj spôsobu jeho výkonu zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Obžalovaný U. X. priamo odvolanie proti výroku náhrade škody nepodal, keďže však odvolací súd nezrušil výrok o vine v zmysle § 317 ods. X Tr. por., preskúmal v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť tohto výroku, ktorý mal vo výroku o vine svoj podklad. P. preskúmaním uvedeného výroku krajský súd taktiež dospel k záveru, že tento je dôvodný a v súlade so zákonom. X. orgánom - konateľom L. P. poškodenej spoločnosť U., s.r.o., so sídlom J. X. XXX B. nad B. bol riadne a včas uplatnený nárok na náhradu škody z titulu odcudzenia šperkov a zlata v hodnote XX.XXX,- W. a peňažnej hotovosti v sume XXX,- W.. X. dôkazmi bola výška spôsobenej škody preukázaná, túto možno považovať za primeranú. Obžalovaný zodpovedá za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 Obč. zák., preto okresný súd správne postupoval, keď už obžalovanému uložil povinnosť, aby ju poškodenej spoločnosti U., s.r.o. v uvedenej výške nahradil.

P. § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obžalovaného za nedôvodné, a preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.